

Abonamentul pe un an Lei 1000
 în străinătate Lei 2000
 în America Lei 3000

APARE ODATĂ PE LUNĂ
 SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET
 Redactor ȚUNEA IOACHIM

ADRESA NOASTRĂ :
 Timișoara I, Str. Semenicul Nr. 4
 Izbașa Alexandru

Un an de învioreare . . .

După atâția ani de luptă cu greutatea putem aduce slavă lui Dumnezeu, că totuși ne-a făcut biruitori. Țiu să amintesc în aceste rânduri, și de crucea ce m'a întâmpinat, am fost legat, bătut, (14) patrusprezece luni am făcut pușcăria, pentru că am propovăduit pe Hristos, și m'am rugat lui Dumnezeu. Cu toate acestea nu m'am rușinat, nici sfiit de împotriviții mei. Ci am rămas credincios fără să mă abat nici la dreapta nici la stânga, dela „Credința Apostolică” Rămânând în evangelia primită I Corint 15:1. Și astăzi putem spune până aici Domnul ne-a ajutat I Samuel 7:12. Deși vrășmașul au încercat să ne deie o puternică lovitură, să fie Domnul lăudat, căci mâna lui puternică ne-a sprijinit, nu ne-a lăsat.

Putem spune că anul 1944 luna august, Domnul

a permis un an de învioreare, iar a. c. pentru noi este un an, prin care simțim binecuvântările lui Dumnezeu, deja o mulțime de suflete s'au întors la Dumnezeu, iar trecutul cu încercări au zburat însă ne mai amintim că cu toate grăutățile ne-am mișcat totuși, ca dovadă, în vâltoarea împrejurărilor grele, am lucrat în com. „Seleuș” unde Domnul au întemeiat-o Biserică în care au Botezat cu duhul sf. slavă lui.

Și cred că dacă în timpuri critice, ne-am silit, cu cât mai mult ne vom sili astăzi ca să lucrăm până e ziua de lucat. Nu este exclus că amenințările au făcut pe unii frați mai lași, ca să nu rămână în acel impas, al lașității nu voim să indignăm pe nime, ci vă dăm o mână de ajutor, chiar dacă vânturile v'au izbit ca să fiți puși la probă! Sau alte lucruri de ale cor-

pului va sugerat ideia cu îngrijorările pământești etc. Noi nu am voi să asămănăm pe nimeni cu sămânța căzută în spini vezi Matei 13:22. Dar din dragoste ne referim la citatul acesta, ca fiecare să zmulgă spinii și alte pedeci ce l'au impresurat, ca liber să se poată ara pământul înțelenit, și să nu să mai samene în spini. Ieremia 4:3.

Mai este un cusur, din partea unora care au părăsit adunarea, acest obicei este frate cu nepăsare. Poetul zice „Oare să rămân acasă când ai mei merg spre rugă? Face-voiu treaba pământească, când a lor cântări sună?”. De aceia când observ un mădular lipsă din biserică trebuie să ne doară, iar pe respectivii îi rugăm să lasă astfel de obicei. Ebrei 10:25. Lasă toate la o parte, dacă Isus au lăsat cerul, nui mai de preț orice ai avea tu în gospodăria ta, cum a fost gloria lui Isus în ceriuri? Și el au lăsat totul pentru noi, să lăsăm și noi la o parte totul ce ne-ar împiedeca de-al servi pe Dumnezeu cu conștiinciozitate, toată lumea de am câștiga-o, ce folos de pierdem vecinicia ?!

Un al doilea cusur, este susținerea păcatului. Fie rudă, fie oricine, pătași la păcate nu vă faceți pe chestia aceasta cetiți Ps. 50:18 să ne ferim de rău și să-i indemnăm și pe alți să se ferească.

Câte am auzit mai sus sunt de prisos de a ne hotări pentru Dumnezeu, și să ne unim cu toți cari stimează adevărul, astfel închegați primim o creștere din Dumnezeu Colos. 2:19.

Este adevărat că cuvântul lui Dumnezeu este o sabie cu (2) două tăișă, și va putea să curăță multe lucruri din viața celor din Biserică ca să fie o biserică măreață — acest cuvânt pătrunde până și în măduha, Evrei 4:12 și-ți sfințește sufletul, corpul și duhul să fie fără pată I Tesal. 5:23.

Cei ce zideau zidul, și cei ce duceau poverile, cu o mână lucrau și cu alta țineau arma Neimeia 4:17 cu toate că erau înarmați, Dumnezeu lupta pentru Izrael vezi v. 20 atunci cu atât mai mult noi care de fapt vom lupta, cu armele duhovnicești. Efis 6:18 și care vom reuși la zidirea Templului duhovnicesc.

Domnul să ne ajute ca cu armele de mai sus, să ne înarmăm cu toți pentru a ne zidi în Biserica lui Hristos.

Pop Ioan

AVIZ IMPORTANT

Cu începere dela prezentul anunț orice corespondență: scrisori și toate articolele pentru revistă sau trimiteri de bani, întrebări sau orice alte trimiteri postale se vor trimite numai pe adresa și numele:

ISBAȘA ALEXANDRU

Timișoara I, Str. Semeniciul No. 4

Stropii înviorării

Pentru bucuria și înviorarea tuturor celor ce doresc a fi niște pietrii vii în templul Duhului Sfânt al Domnului și pentru a imita pornirea la muncă, la drum și la luptă pentru strângerea rândurilor în jurul marelui comandant Isus biruitorul, El care nu lipsește din niciun loc, unde din toată puterea inimei, sufletului, celor ce s'au predat Lui, se bucură prin Duhul Sfânt, care a fost dat în ziua de Rusalii, printr'o lucrare și un fenomen ne mai văzut și auzit până atunci Botezul cu Duhul Sfânt început la Rusalii, anul 33, care continuă și azi până la venirea lui Isus.

Fratele Almăjan Gheorghe, din Oravița ne-a comunicat următoarea bucurie, mare, care a avut loc în comuna Agadici jud. Caraș, cu prilejul deschiderii noului local de rugăciune care s'a manifestat printr'o bucurie a unui mare număr de suflete ce asistatau însoțiți de prezenta Duhului Sfânt.

În marea afluență a poporului doritor după o răcorire sufletească a spiritului mântuit și copleșit de multe necazuri din această lume pământească.

S'a ținut un serviciu de mare evanghelizare, cu frații prezenți la acea bucurie din comunele: Oravița, Maidan, Agadici, Greoni și alte comune.

! Serviciul a fost deschis de fr. Turcu Gheorghe, presbiterul bisericii respective, propriu zisă care a fost pe urmă succedat de fr. Lazăr Prevăritură, fr. Almăjan Gh. Ștefan, fr. Micu Gheorghe, lucrător misionar în serviciul Domnului, pe regiune și apoi un frate din comuna Greoni.

În cadrul unei noi cooperări a întregii mișcări în masă, în bloc, la marea operă de redesteptare a întregului popor zidit pe temelie Apostolilor și Profesitorilor. Dorim binecuvântarea Domnului la toți cei ce vor lua acțiune nouă, a activa sinceri în lucrarea cea mare a Domnului care vă așteaptă pe toți cu o inimă, un suflet și un gând pe orice risc în favoarea Domnului și mântuirea a multor suflete.

Omul ca o creațiune a lui Dumnezeu

Se recunoaște în mod general că omul are mîntea cea mai înaltă și spiritul cel mai pătrunzător. În gândirea filosofică a predominat multă vreme ideia că omul e regele pământului, fiind pus de Dumnezeu să-l stăpânească. Începând cu secolul al XVIII-lea, această concepție a fost înlocuită, cu altă teorie necunoscută până la aceia dată sub numele de: teoria evoluției, care admitea că spețele descind unele din altele, că omul ar descinde din maimuță, maimuțele din leurieni, acestea se leagă de marsupiale. Teoria aceasta a des-

cinderii omului din maimuță, a fost inaugurată de naturalistul francez Buffon și continuată de Lamarck.

După acești doi filosofi ai umanității, se ridică un al treilea, un adept și un aprig luptător a acestei teorii, marele naturalist și filosof englez Gh. Darwin, care în orbirea lui a și determinat specia de maimuță din care a evoluat omul numind-o Pithecontropus Erhectruss. Acest pretins savant care căuta ca prin noua teorie să atragă câți mai mulți adepți, a afirmat că din fiecare specie de animale dacă evoluează timp de peste o mie de generații sub o selecție naturală, aceia specie se transformă completamente într-o nouă specie și cu însușiri noi.

Această teorie ar fi avut un răsunset cu mult mai înfrâuritor în filosofia lumii, dacă biologul și medicul francez Louis Pasteur, n'ar fi răsturnat-o prin experiențele lui științifice asupra unei colonii de microbi, evoluând acești microbi sub influența selecției naturale și a peste o mie de generații de microbi, ajungând la un rezultat nul, astfel Pasteur dăruiește această nejustă teorie a descendenței omului din animale.

Dacă un savant ca Pasteur care trăia în întunec și a căutat de a arăta că omul e creatura lui Dumnezeu, atunci cu cât noi ceice îl cunoaștem pe el și pe Mântuitorul nostru, care ne este tată căci el ne-a zidit după chipul și asemănarea Lui, nu ne vom arăta locul de obârșie și pe Creatorul nostru, care a creat întreg universul din nimica, iar pe noi ne-a făcut după chipul Tatălui nostru și a suflat în noi duh de viață nemuritor, atunci cine va arăta creațiunea și existența omului pe acest pământ zidit de mâna lui Dumnezeu.

După cum se și vede în Vechiul Testament la Genesa în capitolul 1 verset., unde spune că Dumnezeu l-a făcut pe om în a șasea zi a săptămânei, înzestrându-l cu multe calități Dumnezeiești. Primul om zidit de Dumnezeu a fost așezat în grădina Edemului, el ca un adevărat rege, stăpânitor asupra tuturor animalelor și a plantelor pe acest pământ, acum blestemat din cauza greșului și a păcatului, a primului om care a călcat o mare poruncă dumnezeiască. Dumnezeu a blestemat pământul numai din cauza omului care păcătuisse împotriva creatorului său care blestem se va ridica la venirea Mântuitorului nostru, când își va restaura aici jos împărăția lui mult așteptată și dorită de toți copiii lui Dumnezeu, în care împărăție vor intra numai care iau slujit Domnului cu neprihănire.

Deci rog pe bunul Dumnezeu și iubitul meu creator să-mi ajute și mie ca unui neputincios să-i slujesc numai lui și să am parte de împărăția lui împreună cu ai săi iubiți fii Avram, Isac și Iacov. Amin.

Crîșan Vasile, fiul

CETIȚIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI

REVISTA „LUMINA EVANGHELIEI“

Credință și devotament!

Evrei 11, 1.

Astăzi mai mult ca oricând, în mijlocul puhoiului de oameni, printre care trăim, se observă multe însușiri de credință, pe cari oamenii se sprijinesc. Și din care foarte mulți au ajuns până acolo, că din credință să facă un fel de afaceri și scamatorii. Și pentru mulți oameni credința este o problemă nerezolvată. Zic nerezolvată deoarece nu o caută. Intrucât oamenii se ocupă astăzi mai mult de afaceri și lucruri pământești, pentru a satisface dorințele și poftele corpului care este supus putrezirii.

Le poți vorbi la oameni de petreceri, de teatru, de cinematograful și de alte lucruri pământești, dar dacă încerci a le vorbi de mântuire și de evanghelie, atunci te lasă și fuge. Dar să revenim la subiect și să ne punem o întrebare: ce este credința? răspunsul cel mai potrivit îl dă chiar apostolul Pavel în Evrei 11, 1 cităm: „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile cari nu se văd“. Așa dar, credința nu este un lucru de formă, și trebuie să credem în lucrurile nevăzute, adică în Domnul Isus care s'a jertfit pentru păcatele noastre. Și în promisiunea lui care a zis că prin sângele lui vom fi mântuiți și că ne-a pregătit un loc în cer, că unde va fi El să fim și noi. Un exemplu frumos de credință îl vedem la Avraam atunci când Dumnezeu l-a pus la încercare, când l-a spus să aducă pe Isac singurul lui fiu ca jertfă. Dar Avraam a făcut acest lucru cu încredere că Dumnezeu are putere ca să învieze pe Isac chiar din moarte.

Dar credința trebuie să fie însoțită și de o încredere neștirbită și devotament. Deoarece partea cea mai sensibilă a credinței o formează încrederea.

Nu este suficient ca să ne mărginim numai la o simplă credință, și trebuie neapărat ca să fim încredințați că ceea ce a spus Domnul Isus prin cuvântul său va face.

O altă piidă frumoasă o putem vedea la Rut noara lui Naomi, atunci când Naomi a vrut să o elibereze din casă pe Rut intrucât soțul ei murise. Dar Rut îi spune: „Nu sta de mine să te las și să mă întorc dela tine! Incotro vei merge tu voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu. Poporul tău va fi și poporul meu, și Dumnezeul tău va fi și Dumnezeul meu“. Ah! Ce încredere copilărească găsim în această femeie! care te impresionează până în adâncul sufletului. Dar Dumnezeul care a făcut cerul și pământul și pe noi oamenii, merită din partea noastră ca să-i facem această cinste a ne preda Lui cu tot sufletul și cu toată ființa noastră în mâinile Lui, ca el să fie mântuitorul nostru, stânca noastră, mângăerea noastră și bucuria

noastră. În lume este numai deșertăciune și goană după vânt, așa cum spune Solomon. Așa dar iubii mei să fim cu băgare de seamă și înțelegători că fără de credință și încredere deplină, nu vom putea fi plăcuți lui Dumnezeu.

Gr. Verlan

Evangelhia ascunsă

Atunci când suntem cu băgare de seamă vom putea cunoaște că ceea ce este mai scump și mai de preț pentru noi oamenii tocmai aceea este mai necesară, necăutată și neprețuită. În multe rânduri și multe chipuri sau căutat din partea celor credincioși să pună în mișcare această mult prețuită evanghelie, în trecut ca și în prezent dar această straduință se vede lămurit că n'a avut un progres satisfăcător, ci prințul acestei lumi se bucură de reușita lui, vâlul al necredinței și al neștiinței care acopere toate popoarele vezi Isaia 29 9-12 și 2 Cor. 4 3-4 dar acest vâl care la prințul lumii în cursul multor veacuri a răușit să țină peste popoare el va fi luat cu toată siguranța în timpul guvernării lui Isus Cristos vezi Isaia 25 7, 11 9. Oare putem să simțim îndeajuns paguba care ne-a cauzat acest vâl, care va fi trântit la oparte și bucuria cu care se vor împărtăși popoarele planetei noastre, izbucnitor oamenii în cântece de bucurie și veselii vezi Isaia 14 4-8. Scumpii mei cetitori la aceste mari dovezi cari ne stau în față nu ne mai rămâne nici-o scântie de îndoială că trecutul va dispărea de pe pământ. Se va restaura o nouă epocă în viața umanității, noi dar trebuie să ne străduim numai să nu pierdem ocazia pentru câștigarea acestei fericiri, precum și Sfântul apostol Pavel ne spune vezi Fapt. Apost. 13 40-41.

Să ne aștinăm privirile la fericirea care va fi când oamenii vor eși și vor sări ca vițelii din grajd vezi Malache 3, 2 dacă dăm loc la aceste bucurii nu va fi în stare acest prinț al lumii să ne despartă de toate aceste bucurii, cari sunt promise pentru cei înfiați și credincioși, ci vom înțelege pe deplin că pentru ce a zis Sf. Apostol Pavel că cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Cristos Isus, el le-a văzut și s'a bucurat de toate precum chiar însuși Mântuitorul pentru bucuria care îi sta înainte a disprețuit rușinea.

Pavel zice ceia ce a pregătit Dumnezeu pentru noi încă la mîntea omului nu s'a suît, și în inima omului nu a pătruns, el le vedea toate aceste bucurii și fericiri cerești, și acestea la făcut să steie mândru în fața sabiei care aștepta să-i taie capul. Aceste fericiri și bucurii la însoțit și pe Petru când și-a văzut cu ochii săi crucea pe care urma să fie răstignit. Aceia ce pentru lume este da așa mică însemnătate pentru noi cei ca credem estn un mare preț fiindcă prin ea ajungem la toate aceste fericiri și le urăm de bine prin credința

ca unii cari știm că le vom moșteni, examinați următoarele versete din Evrei 3 1-6. Domnul Dumnezeu care în acest mod minunat s'a îngrijit de răscumpărarea noastră a lui să-i fie toată cinstea, lauda și mărirea în veci vecilor. Rog pe bunul Dumnezeu să trezească în noi toți simțuri curate ca să putem a ne vedea în aceste drepturi oferite de el amin și lui Dumnezeu Mărire.

Vasile Crișan

Cea mai mare poruncă

ev. Marcu 12: 30-31.

Avem o deosebită fericire pentru a studia cuprinsul acestei bogate porunci, și este necesar ca fie care creștin să studieze pentru a fi lămurit și pentru a putea în urma acestei înțelegeri să pună în practică porunca dragostei.

Vom căuta să ne introducem în v. 30 „să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta”; iată porunca din tăi. Versetul ne arată în sine patru puncte principale „Inima, suflet, cuget și putere, de care prin ajutorul Domnului ne vom ocupa de fiecare punct în parte.

Știu că se găsesc suflete foarte curioase și dornice pentru a înțelege cuprinsul poruncii de mai sus, de aceia ca unii care dorim să-l iubim pe Domnul din inimă, vom studia partea inimii, pentru a putea înțelege felul inimii cum ar putea fi o inimă care lar împedeca pe cineva de al iubi pe Dumnezeu? E de neapărată trebuință, și nici nu se poate ca cineva să iubească pe Dumnezeu din toată inima, decid atunci când inima este curată; Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! Matei 5: 8, Este neapărat ca cei ce doresc să fie lămurii cu starea sufletească, să cerceteze pilda cu sămînța căzută în spini! Sămînța căzută în spini, este ceace aude Cuvântul: dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor înneacă acest Cuvânt, și ajunge neroditor. Matei 13: 22. Așa este dacă inima nu ține seamă ce dezastru este lăcomia, care alături de alte păcate sunt calificate cu închinare la idoli, și atari nau parte de moștenire a Impărăției lui Hristos și a lui Dumnezeu vezi Efiseni 5: 5 prin urmare o inimă preocupată cu asemenea îngrijorări nu numai că nu pot iubi pe Dumnezeu, dar devine o inimă rea că te desparte de Dumnezeu. Evrei 3: 12 o inimă împetrită, nu vria săse pocăiască, ci săși adune o comoară de mînie pentru ziua judecării lui Dumnezeu Rom. 2: 5 da inima este pentru om ca o cămară unde poate săși scutească cele de trebuință fie bune sau rele, cităm

Căci din lăuntru, din inima oamenilor, ies gânduri rele, precurviile, curviile, uciderile, furtişagurile, înşălăciunile, faptele de ruşine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia. Toate aceste lucruri rele ies din lăuntru, şi spurcă pe om. Marcu 7: 21-23. În felul acesta având cineva o inimă, pe Domnul nu va putea sluji, nici iubi.

Este neapărat necesar ca ori cine ne'am crede noi, dar dacă cineva doreşte o inimă curată, nu să poate cu vecheia inimă de mai sus să faci faţă unui creştin adevărat, decât numai dacă cineva îşi va schimba inima! Le voi da o altă inimă, şi voi pune un duh nou în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatră, şi le voi da o inimă de carne. Ezechie 11: 19. O astfel de inimă schimbată ea nu mai dă curs ca păcatul să stăpânească pe fiinţa omului! Deci, Păcatul să numai domnescă în trupul vostru muritor, şi să numai asculta-ţi de poftele lui Rom. 6: 12. Odată ce pe inimă să scrie legea lui Dumnezeu Ebrei 8: 10 inima ca atare, va grăi adevărul din inimă Ps: 15: 2 şi de ce grăieşte adevărul din inimă? Pentru că cuvântul lui Dumnezeu e în inimă. Tecaui din toată inima miă numai lăsa sămă abat dela poruncile Tale. Strâng Căvântul Tău în inima mea, casă nu păcătuiesc în potriua Ta! vezi Ps. 119: 10-11. Deci mâini nevinovate, şi inimi curate Ps. 24: 4 să ne apropiem cu inimile stropite şi curate de ori ce cuget rău, Ebrei 10: 22. Astfel nu se mai ocupă inima de îngrijorările pământeste ci numai în ale Domnului. Da inima noastră îşi găseşte bucuria în el, căci avem încredere în Numele lui cel sfânt. Ps. 33: 21.

Sperăm că într-o măsură am înţelege o inimă care poate iubi pe Dumnezeu, şi o inimă care nu poate iubi pe Dumnezeu; Din cele de mai sus să poată bine constata.

„Cu tot sufletul tău“ aceasta parte din verset e ceva de mare importanţă pentru cei ce vor să simtă cu adevărat că ei sunt în (corpul) Biserica lui Isus Hristos. Care Biserică a întâmpinat în cale multe abtacoale! Este de subliniat, că cei ce vor să trăiască cu pietate în Isus Hristos, vor fi şi prigoniti, totuşi Pavel zice că Dumnezeu nu nea dat un duh de frică, ci de putere, de Dragoste şi de chibzuinţă II Timot 1: 7. În vederea acestui adevăr crrdinciosul ori ce „cruce“ va purta Luca 9: 23 au fost avertizaţi din timp, Aşa. Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar care nu pot uicide sufletul; ci temeti-vă mai de grabă de Cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în gheenă ev. Matei 10: 28. Acest citat vedem că se referă la „suflet“ este minunat ca să întri în această siguranţă. Şi să ai această virtute în suflet, şi să înţelegi cum am fost ridica-ţi din păcate; El nea înviat împreună, şi nea pus să şedem împreună în

locurile Cereşti, în Isus Hristos Efiseni 2: 1-6 Pavel simţia aceasta şi era ferm convins de o aşezare în cer unde era plin de dorinţă să ajungă II Corint 5: 1-6. De aceea zice. Sunt strâns de două părţi: aşi dori sămă mut şi să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine; Filip. 1: 23. Deci toţi aceia care-şi dau siama că au fost „adoptati“ să ţineţi siama, ce zice Apostolul. Şi voi n'aţi primit un duh de robie, casă mai ave-ţi frică: ci aţi primit un duh de „înflere“ care ne face să strigăm: Ava! adică: Tată!

Rom. 8: 15. Infieria este o bază de adaptare prin care ai devenit copil, şi moştenitor al lui Dumnezeu Rom. 8: 16-17 şi prin acesta vei putea rez sta la ori ce eventualită-ţi, că stii sigur că sufletul e asigurat (mântuit) — Atenţie — Atunci Pavel arăspunsi Ce face-ţi de plânge-ţi aşa, şi-mi rupeţi inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să şi mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus“ vezi Fapt. 21: 13. de ce poate cineva să fie gata să moară pentru numele Domnului Isus? Eată de ce: pentru că ere născut din nou ev. Ioan 3: 3. Infiat Rom. 8: 16. Şi de dragostea lui Dumnezeu ctne ne va despărţi? vers 35. nimenea, nimenea. Am înţeles deci că un suflet asigurat de mântuire si el iubeste pe Dumnezeu din suflet prin acest fapt dând dovadă de a aduce chiar trupurile ca o jertfă vie sfântă şi plăcută lui Dumnezeu Rom. 12: 1 Deci fiindcă Cristos a suferit în corp, înarma tivă şi voi cu acelaşi cuget. I Petru 4. 1. deci ori ce vom întâlni pe acest drum, vom ţinea sus deviza. Când să va arăta Hristos, viaţa noastră atunci vă ve-ţi arăta şi voi împreună cu el în slavă. Pentru care fapt suntem gata la ori ce jertfă, prin care documentăm că din suflet iubim pe Dumnezeu.

Cu tot cugetul tău.

De aceea, încingeţi-vă coapsele (minţii) cugetului vostru, fiţi treji şi puneţi-vă toată nădejdea în harul care va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos. I Petru 1, 13. Apostolul Petru ne lămureşte asupra cugetului nostru, sau a minţii a cărei copse să fie încinsa, treje, având în vedere că noi trebuie să avem gândul lui Hristos Isus Filipeni 2, 5 fiecare trebuie să se examineze singur asupra stării sale lăuntrice, de exemplu dacă ai gânduri rele, pune mâna la gură: Proverb 30, 32 tot acela care îşi dă seamă că noi fără să pronunţăm un cuvânt şi cu toate astea, măcar că numai ne gândim asupra unor lucruri, vom ţinea seama că înaintea Domnului toate sunt goale şi descoperite! Deaceia psaltistul zice tu de departe îmi pătrunzi gândul Ps. 139, 2 iar Isus spune n'am trebuinţă să-mi spună cineva ceva despre om, pentru că eu ştiu ceia ce este în om Ioan 2, 25. Fariseul şi

zicea, omul acesta dacă ar fi proroc, ar ști ce fel de femeie este aceia ce să atinge de el că este păcătoasă". Domnul însă au destăinuit gândurile sale și le-a lămurit pe față Luca 7, 36-47 da Isus cunoaște inima Luca 16, 15. Și față de oameni poate cineva să fie fățarnic, dar față de Dumnezeu toate sunt date pe față. Luca 11, 1-3.

Potrivit cu cele de mai sus, noi trebuie să ne facem un bilanț din trecutul nostru, și dacă prea puțin ne-am gândit asupra acestui secret „cugetul“ acesta este partea secretă a omului pe care o poți ține camuflată de aceia se zice cine știe ale omului? de cât duhul omului, și ale lui Dumnezeu duhul lui Dumnezeu înțelegând deci că omul poate să aibă dedesupturi grave, se înțelege dela sine, nimeni nu face vre-o dată un lucru bun sau rău, decât numai dacă meditează asupra lui, astfel că de se prinde cum este cugetul persoanei care în chip misterios lucrează tainic fie spre bine sau spre rău! De aceia fiindcă avem frumoasă fâgăduință, să ne curățim de toată întinăriunea cărnii, și a duhului II Corint 7, 1 deci partea din afară este vizibilă, dar partea din lăuntru este invizibilă care se numește întinăriunea duhului și apostolul ne îndeamnă să ne curățim de ea. „O lămurire“ o persoană a vizitat odată o familie, și în aceia familie era un suflet care privea pe geam, și au văzut la poarta dela stradă pe persoana de mai sus, și cum la văzut s'a pronunțat împotriva celui dela poartă într'un chip dosnic, persoana dela stradă cu pași repezi merge spre ușa casei, bate la ușă și cel din lăuntru îi face o primire excelentă, etc. Alături de această cameră în a doua mai era o persoană care au privit cele pe tr cute fără ca cel cu pricina să se fi cugetat că e destăinuit procedeu ca atare. După plecarea vizitatorului se prezintă cel din a doua cameră, și întrebă pe persoana primitoare, cum se poate de d-voastră a-ți făcut două feluri de primiri persoanei? Una la poarta dela stradă, și alta la ușa camerei? Sărmana persoană, s'a rușinat când au fost destăinuită starea falsă de cum a fost făcută primirea; omul au plecat, poate mulțumit de primirea ce i s'a făcut, dar poziția falsului cum a fost față de Domnul? Mai ales când și al doilea din altă cameră, au văzut falșitatea lui. Vedem dar părțile lăuntrice pătate de care creștinul trebuie să fie curățat precum și Isus e cu at I Ioan 3, 3. Cred că am fost lămuiriți asupra stării de spirit, cuget, sau omul din lăuntru cu secrete, deci vom putea fi lămuiriți felul cum poate să fie cugetul celui ce poate iubi pe Dumnezeu și celui ce nu-l poate iubi.

Cu toată puterea ta.

David în rugăciunile sale, printre altele zice:

Căci ce sunt eu, și ce este poporul meu, ca să-ți putem aduce daruri de bună voie? Totul vine dela Tine, și din mâna Ta primim ce-ți aducem. I Cronici 29, 14. David s'a pronunțat în felul de mai sus în vederea zidirii templului, și pentru care zidire cu toți au contribuit de bunăvoie cu darurile lor. vers. 16-17. În vederea clădiri templului poporul s'a oferit întrecut la orice daruri, în vederea zidirii templului spiritual Efes. 2, 19-22.

Noi iară trebuie să angajăm, și să trimitem lucrători Rom. 10:14-17 în vederea zidirii casei duhovnicești I Petru 2:5 nicio casă nu este fără sarcini, și noi suntem datori ca fiecare să punem umăru de-a sprijini cele necesare. Avem în biserică datoria ca pe 2 căi să sprijinim când e necesar. întâi avem săraci cu noi totdeauna Ioan 12:8. Dar cine are bogățiile lumii acesteia, și vede pe fratele său în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în el dragostea lui Dumnezeu? I Ioan 3:17. Da, mâna trebuie deschisă pururea față de cel lipsit vezi Dentr. 15:7-11. Cine sprijinește săraci sprijinește pe Isus Matei 25:35-45 deci cine miluiește proverb. 14:31 va avea parte de milă Matei 5:7.

A doua parte ne este în vederea predicării evangheliei. Făcând ucenici din toate neamurile, Matei 28:19 având în vedere melegurile vestiturilor, cităm. Ce frumoasă sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, care vestește mântuirea Isaia 52:7 toți trebuie să consimțim la vestea bună a evangheliei sprijinindu-o cu toată puterea, pentru a putea răspândi lumina evangheliei. Căci Dumnezeu nu este nedrept să uite osteneala voastră ajutorând pe sfinți Evrai 6:10 felul de ajutoare era o regulă bisericască care săptămânal să făcea I Corint. 16:1-2 ca de pildă Macedoneni or contribuit peste puterile lor vezi II Corint. 8:1-3 fiecare poate să-și cunoască puterile sale mai pe jos ca văduva nimeni nu poate fi ev. Marcu 12:41-44 și după cum sămănăm așa vom secera Galat. 6:9 nu uitați ci puneți-vă paralel cu cei ce au zis „Totul vine dela Tine, și din mâna Ta primim ce-ți aducem. I Cronici 29:14.

Fiecare să-și măsoare puterea sa, și ceia ce face, să facă ca unul care înțelege însemnătatea să iubească pe Domnul din toată puterea sa.

Iar a doua este următoarea: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși“. Nu este alta poruncă mai mare decât aceasta“. Marcu 12:31 și cine este aproapele? oricine ar fi el, dacă e cineva care te privește cu bunățate, sau fără bunățate, da că n'ar simți să-ți fie aproapele, să-i fi tu aproape nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine Rom 12:21 cred că până aici

ăm înțeles, felul cum trebuie să iubim pe Dumnezeu din inimă, suflet, cuget, putere, și pe aproapele. Rugăm pe Domnul Isus ca cu mult har să însoțească pe cetitori noștri ca să poată îndeplini poruncile care toate să cuprind în cea mai mare despre care am auzit mai sus.

Izbașa Alexandru

„Tronul Alb“

7 trepte și cei 12 lei de aur
una din cele șapte minuni ale lumii
7 zile dela creațiune săptămâna omenirii.
7 vremi DANIL 4 v 25.

de ȚINEA IOACHIM

Binecuvântat să fie Creatorul Soarelui puternicul Luminător Dumnezeu făclia tuturor universurilor Luminătorul lumilor cerești miriadelor de miriade de ființe strălucitoare și puternice ale regiunilor imperiului din cerurile cerurilor. Marele Arhitect și constructor al văzutele și nevăzutele dătătorul și susținătorul oricărei vieți de pe pământ.

El care descopere tainele sale serviciilor săi el Domnul Duhurilor prorocilor Danil 2 v 28 a binevoit să ne descopere tainele misteriile și enigmele în care erau ținute secretele vremurilor și a tuturor veacurilor peste care el a trecut falnic în carul său de biruință peste toate secolele sub roțile carului său împărătesc strivind sub ele cele mai mari împărății și cetăți puternice întărituri zidite turnuri milenare mândria împărățiilor ce au apus. Iată-l că vine trece pe pământ pe drumuri și cărări vecinice doar atinge pământul în treacăt și noi nu-l vedem cum spune Iov. când zice: iată-l că trece prin toată istoria omenirii și a ajuns și la noi în generația noastră. Pașii lui ne strivesc uriașii lui pași îngrozesc pământul și pe locuitorii lui, sfărâmă bogățiile și mândria omului sparge mușuroaiele de furnicare omenești unde sunt adunate comorile pământeste cu toate păcatele și nelegiuirile. În urma lui rămâne moartea îngerul morții, și-a întins aripele și a acoperit pământul iată întreaga istorie a omenirii ne arată drumul lui Dumnezeu pe pământ. Habacuc 3 v 6 v 12, 15.

Cu ajutorul acestui măreț Dumnezeu care pentru aleșii lui, este un Dumnezeu sfânt plin de îndurări, voim să ne poarte el de mână și să ne conducă câteva clipe prin strada enormă a veacurilor trecute, și a vremurilor să ne arate pustuirile ce le-a făcut el, trecând și prin veacul nostru ne arată ce împărat maestos și puternic este el că se cutremură toate împărățiile la apropierea lui.

Din titlul acestor cuvinte din acest articol, ne

vom ocupa pe rând dar cu luare aminte asupra fiecărei părți amintită pe care le vom introduce în text.

Trăim timpuri ca niciodată în istoria omenirii și tocmai acesta este semnalul că apropiatul cataclism final al lumii, se constată că este iminent. Avem în fața noastră cele mai groaznice evenimente văzute vreodată de ochiul omenesc.

Frământările și tulburările sociale de azi, împreună cu ațâțarea la ură a omenirii unii contra altora amăgiți fiind, de agitații fantastice.

În starea aceasta de nesiguranță sufletească halucinații de scenele înspăimântătoare și uluși de odioasele fapte atât de sângeroase comise în modul cel mai oribil de ființa umană. Oh ființa umană ce a ajuns? într'un veac al civilizației când civilizația cultura și știința aproape și-au ajuns apogeul.

Când ar fi fost culmea bucuriei pe pământ, când ar fi putut să se folosească cu plăcere de tot ceace mințea și rațiunea omenească l-a ajutat să progreseze, înzestrare dăruită de Dumnezeu omului pentru ușurarea egzistenței pe această planetă ia fost furat omului din inimă de către stăpânitorul acestei lumi și acestei nenorocite planetă numită „pământ“ unde a căzut Lucifer din cer; iubirea de semenul lui și în loc să iubescă a deslănțuit cea mai turbată ură în omenire.

Dar iată se luminează „se face lumină“ apara de după cortina cerurilor, „Tronul Alb“ pe care în mărșărea lui îl înconjoară curcubeul sau semnul milei Ezechiel 1 v 26, 28 Genesa 9 v 13-17.

Acum când toate neamurile pământului sunt înspăimântate când toate fețele îngălbenesc și se pălesc IOEL 2 v 6 v 2-17 când savanți filosofi oameni cărturari și toți intelectualii toți cugetători, și în fine toți oameni mici și mari bogați și săraci s'au întrebat și se întreabă ce înseamnă toate acestea? Unde ne găsim și încotro mergem? Dar cuvântul profeției asemenea unui far luminos unui reflector puternic își aruncă razele peste toate veacurile cuvântul profețiilor, aduce lumină și peste veacul nostru, care este în agonia morții gata să-și dea ultima suflare și ultima licărire a unei raze tristă de lumină ca pe urmă să apară o puternică lumină ne mai văzută pe pământ un veac nou cu totul nou.

Dar ca să cunoaștem cum și sub ce formă se va produce toate acestea, în decursul vremurilor e nevoie să ne oprim aici pe loc și să ne întoarcem privirea înapoi în tragedia veacurilor care nu mai sunt.

Geniul înțelepciunii din toate timpurile până la noi dintre muritori, a fost cel mai strălucit rege și împărat al tuturor veacurilor și cel mai bogat dintre toți regii și împărații pământului de pe timpul lui a fost împăratul Solomon. Regatul său a fost cel mai glorios și strălucit dintre toate regatele lumii și el a întrecut cu mult pe toți contemporanii lui.

Solomon. Cu acest minunat rege începem să trecem prin cele 7 camere colosale ale mileniilor prin marea expoziție a Dumnezeului vecinicilor ca să vedem ce a făcut el, și ce are în plan să mai facă giganticul, turn și titanica Cetate Babilonul de azi care a fost precedată și preumbrită, simbolizată, de cea din vechime și care era, atunci numai o miniatură, icoana în mic a celei căreia i se adresau profetii și Ap. Ioan în Apocalips. Celei de azi lumea numind-o: Babilon Apocalips. 18 v 2-24. Dar iată aici, și pe un împărat care în același timp închipuia și simboliza tot în mic reprezenta împărăția lui Dumnezeu, cea viitoare o prezenta întregului pământ, și el în miniatură o umbră; reprezenta pe Isus, și acum să vedem cum s'a produs aceasta: Ce însemnează numele Solomon? Numele acesta a fost dat de Dumnezeu când ia spus lui David: Iată că ți se va naște un fiu acesta va fi un om al *odihnei* și căruia îi voi da odihnă căci numele lui va fi Solomon (*pace*) adică în limba evrească însemnează *pace*.

El va zidi o casă, numelui meu. El im va fi fiu și eu îi voi fi tată și voi întări, pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui Israel I Cronici 22 v 9, 10.

Impărat al păcii? Solomon (*pace*) El a dominat toată viața în pace n'a avut nici un război, n'a fost nici o vărsare de sânge în timpul domniei lui, Dumnezeu i-a dăruit o pace cum n'a mai fost la nici un regat, vreodată o pace până la moarte, din copilărie dar nu numai atât, ci o fericire în tot regatul cum n'a mai fost niciodată. S'au pus în uimire regate mari au trebuit din pricina faimei lui, și înțelepciunii lui, bogăției lui, belșugului în toate bogățiile fantastice, încât la cele ce a creat el, sub stăpânirea lui regii i-au făcut onoarea cu vizitele lor. Lui și lui Dumnezeu.

Dar iată ce a arătat și a spus el. Ce a fost va mai fi și ce s'a făcut, se va mai face nu este nimic nou sub soare.

Dacă este vre-un lucru despre care s'ar putea spune: „Iată un lucru nou“ de mult lucrul acesta era și în veacurile dinaintea noastră. Ecclesiastul 1 v 9, 10.

Cele 7 minuni ale lumii?

Ca să arătăm aici câteva fragmente despre aceste 7 minunății ale lumii, vechi, vom vorbi despre ele mai pe scurt în treacătul Istoriei lor, și vom vedea că cea mai frumoasă dintre cele 7 minuni ale timpurilor este cea pe care ia pus-o în inimă, și a inspirat-o Dumnezeu, omului său ales. Îi voi descrie dar la rândul său după ce voi arăta pe fiecare amintind câteva din numele lor.

Memfis Monumentala capitală a Egiptului, bătrânul egipt. Cetatea renumită a regilor celebra regină mai bine zis, a lumii. Cuibul celor mai mari dinaștii de regi a avut mai mult de 25 dinastii regale.

Regii Egiptului cu toții cum se succedau unul după altul, purtau înafară de numele lor propriu, nu-

mele de Faraon (fiul soarelui) în limba Egipteană. Astfel poporul Egiptean se poate vedea că considerau regii lor pe toți Faraonii acea Glorioși, și puternici, cuceritori ai marilor împărății îndepărtate de pe pământ îi credeau semizei adică, din zei proveniți. Regele are providența și li se închinau în loc de Dumnezeu lor popoarele. Li se aduceau slujbe preoțești cu popoare cu toți demnitarii, erau împodobiți în haine complete din frunze de aur coroane etc. Erau purtați cu mari pompe onoruri la uriașe serbări pe tronuri de aur, purtate pe spatele multor sclavi. Erau Menes, Ramses, la care a fost în slujbă Iosif în Egipt Genesa. 47 v 11 Cheops, Tutmes, Tutancamon, pe urmă alții faraoni ca câțiva Nebucodonosori toți aceștia, erau susținuți drept Dumnezei. Faptul dovedit că până la Daniel ei se pretindeau a fi Dumnezei deoarece cei trei tănari în cuptorul de foc aruncați deacea au fost aruncați, pentru că n'au voit să li se închine, în locul lui Dumnezeu. La fel Danil în groapa leilor. Tot din această cauză a ajuns. Dar iată pasul lui Dumnezeu a călcat în mersul maestos prin istoria lumii și a doborât aceste faimoase cuiburi regești cu fantasticele clădiri de palate Faraonice cum nu s'a pomenit pe pământ și astfel *Memfis* s'a dus cetatea marilor regi Dumnezeii Egiptului cu toți Idolii s'au dus vântul vremii a spulberat măreția și a lăsat numai ruine de temple și palate regești cu câte o inscripție care vorbește prin scrisul lor ce glorie a fost odată.

O altă minune a acelor timpuri era și sunt și azi în picioare neruinat cele mai puternice monumente făcute de mâna omenească, acum 5000 de ani cele 25 piramide uriașe din Egipt ale acestor Faraoni. Adică piramidele sunt niște morminte zidite din blocuri uriașe de piatră, în formă exactă de piramidă geometrică. Cea mai mare e a lui Keops de 144 m. înălțime, iar jos lungimea și lățimea exactă au 300 m. Fiecare din aceste piramide sunt adevărați munți de piatră zidiți de oameni, sunt mormintele Faraonilor denumiți mai sus. 300.000 oameni au lucrat la ele. Savanții de azi nu pot deduce cum s'a putut zidi, aceste faimoase și gigantice morminte, munți de piatră și fiecare bucată este egală de mare, blocuri de câte 15-20 m. cubi mărime. Lumea construcțiilor și arhitecturii de azi, n'au putut stabili cum le-au supt așa pietrii uriașe una pe alta până la 144 m. înălțime. Cu toată știința din timpul nostru nu s'a găsit. De remarcat este faptul că ele sunt de mărturia veacurilor și sunt și, datează și azi, nu-mi ajunge timpul să vorbesc despre ele, dar inscripțiile de pe ele vorbesc. Acei regi sunt înmormântați în ele de 5000 de ani îmbălsămați și tot nu sunt putrezii. Deci, ce este a mai fost și ce va fi a mai fost.

A treia minune, Babilonul. Vechiul Babilon. O altă cetate din vechime cea mai puternică și mai strălucită din cetățile lumii vechi și chiar mai mult ca-

toate a fost pusă de Dumnezeu ca simbol al îngâm-fării, al ambiției, dar și al judecății și răsbunării cerești.

Tristul sfârșit al acestei cetăți a fost prezis încă de pe timpul când Babilonul, era cel mai mare dintre orașele lumii și cu perspective de o strălucire și mai grozavă. Regina lumii, o numeau popoarele, căci toate i se închinau.

Eufratul frumosul fluviu curgea prin mijlocul și printre zidurile mărețului Babilon; împărțind cetatea în două cu palate mari, de fiecare parte palatele sale mărețe învelite cu bronz și luciul învelișurilor strălu-ceau dela distanță. Cu plăci de aur masiv erau impo-dobiți pereții, pe dinafară cât și pe dinlăuntru așezate în figuri. Sala tronului, era în formă de cupolă bolti-tă ca să semene cu ceriul. Era acoperit cu safir o pia-tră foarte scumpă care e albastră ca albastrul ceriului, și multe alte minunății. Mărețul Babilon era înconjurat de două rânduri de ziduri formând un imens patrat de mărimea Parisului din zilele noastre care are lățime peste 100 km. diametru. Zidurile aveau o înălțime de 15 m și grosime 25 m în jurul orașului cetate patrată avea 250 turnuri de apărare 100 porți de aramă iar cel mai mare turn care a fost în Babilon a fost la înăl-țimea de 333 m. Templele și palatele minunate grădi-nile (parcuri și arbori) suspendate (grădini pe stâlpi de marmoră) pietele imense dădeau Babilonului un aspect măreț admirabil. În zilele lui de mărime a avut o po-pulație foarte numeroasă un furnicar de oameni dem-nitari, și negustori din toate țările era un dute vino încât aveai impresia că toată omenirea este adunată în aceea uriașă cetate. Iar azi care este starea vestitei ce-tăți? Sentința dinăvântul profetic a căzut de mult peste ea asupra palatelor și întăriturilor ei. S'au dus regii ei ca și când n'au mai fost. Sargon, Sanherib, Nebucodonosorii etc. Ce a ajuns cu stăpâna lumii. Bufnițele vor locui acolo zicea profetul. Grămezi în-forme de moloz acopere fața pământului pe o mare întindere. Pretutindeni fărâme de sticlă de marmoră de vase de cărămizi cu inscripții se văd amestecat cu pământ rezultat din vechile clădiri și care opresc orice vegetație de a crește pe o vastă întindere. Pe toată suprafața Babilonului este un pustiu gol și urât. Bufni-țe mari cenușii adesea în stoluri mari de câte o sută sboară iar șacalii leneși (căinii pustiului se ascund prin tufișuri) profeta zice: arabul nu va întinde cortul său. Fără să vrei îți aduceți aminte de profeta lui Isaia 13, 19-22. nimenea nu mai locuiește pe cuprinsul ve-chiului Babilon. În scrierile sfinților profeti se cuprinde întreaga istorie a lumii. În paginile Sfintei Scripturi se proiectează umbrele colosale ale marilor împărății în mersul pe calea spre ruină.

A *patra minune* a lumii vechi a fost *Ninive*. Soarta a câtorva din cele mai puternice cetăți cele mai strălucite cetăți cele mai monumentale, construite cu

tot ce a conceput mintea omenească în acele timpuri, cele mai renumite cetăți ale lumii vechi, au dat me-reu dovadă despre împlinirea cuvântului profetic care le-a fost îndreptat.

Ninive fu întemeiată de către Nimrod pe malu-rile Tigrului mărețul fluviu cu încă alte orașe mai mici în jurul ei. El cel dintâi concepu ideea de a face din suburbiile ei acele orașele o cetate mare foarte mare cum am zice astăzi Londra, New-Yorkul, Parisul. Chiar de la început Ninive fu numită „Cetatea cea mare”. Gen. 10, 11-12 în zilele lui Iona Profetul ajunsese să fie foarte mare Iona 3, 3. Regele Sanherib a înfrumu-setat foarte mult orașul. Marile palate pe care le înălță el în Ninive întrecău în mărime și în strălucire toate clădirile de până aci, Un stâlp cilindric găsit pe locul vestitei cetăți are inscripțiile date de Sanherib care a zis: Ca să se mire mulțimi de oameni am înălțat palatul fără pereche pe lume. Mărimea cetății a fost o distanță parcursă de Iona pe jos de 3 zile în lățime o cetate uriașă. La cuvintele lui Iona cetatea s'a pocăit și Domnul a ertat-o dar pe urmă ceva mai târziu iar s'au abătut și Domnul a lăsat ca Babilonenii să atace cetatea Ninive și au răsturnat puterea ei. Azi numai locul mai arată urme de ruini îngropate în pământ. Titanica cetate cu porțile de bronz cu turnuri și cu temple din cele mai mărețe spre uimirea întregului pă-mânt a fost și nu mai este.

A *cincea* minunăție a secolelor a fost *Tirul*. Ea a fost cea mai mare cetate maritimă din lumea veche. Cetate Feniciană care a încremenit toată omenirea la auzul numelui și strălucirii ei. Profetul Ezechiel vor-bește despre cetatea cea mare care era tare pe mare. Hotarele tale sunt în mijlocul mărilor ziditorii tăi te-au

ANUNT

Cu data de 1 Martie 1945 sa scumpit hârtia de ziar a revistei cu 110 lei la sută mai mult de cum era luna trecută.

Intrucât în timpuri ca acestea cu greu am putut face din tot posibilul nostru să apară această revistă rugăm trăfletatea care cetesc aceste rânduri că pe lângă sau în afară de costul abonamentului să ajute cu ce pot în bani răspândirea evanghelie și mai ales a lucrării Duhului Sfânt în care voi vă bucurati și doriți din inimă ca și alții la depărtări să o audă să o în'eleagă și să o primească în in-mă ca astfel să mărească cu toții pe Dumnezeu pentru darul sulletesc ce îl vor primi din cauza sprijinului bănesc care ajută lăfărea lucrării Dom-nului vă mulțumim mai dinainte și el să vă răs-plătească ori ce osteneală și ajutor.

făcut desăvârșit de frumoasă. Domnul zice Eu sunt contra ta și voi ridica asupra ta popoare multe ele vor strica zidurile tale și vor surpa turnurile tale. Ezech 26 v 3-5. Un lucru este sigur și anume: că azi nu mai există din ceace acum mai bine de 3000 de ani. Iosua numea cetatea tare a tirului Ios. 19 v 20 nimic din puternica metropolă a lumii care timp de 13 ani se împotrivi și înfruntă puterea mândrului Nebucodonosor până când în armata sa tot capul a pleșuvit în lupta grea contra Tirului Ezechiel 29 v 18.

Deacea nici falnicul și învingătorul cel mai mare de peste toate veacurile *Alexandru cel Mare Macedon* care în 12 ani a cucerit întreg pământul dar la bătălia Tirului a fost un război din cele mai grele pentru el. Nici o cetate nu ia rezistat lui în față nici chiar Babilionul ca cetatea puternică, și vestită Tirul. Isus Domnul când a vorbit a amintit de Tir cetatea mărilor dovadă însemnătatea a ei singură pe tot pământul dar sa prăbușit.

A șasea minune a lumii Antice a fost *Roma*. Invidioasa cetate pe 7 coline care și azi există dar cea de pe vremurile marilor regi și împărați cezarii nu mai este decât niște ziduri ruinate și subterane numite catacombe. Roma cetatea împărățiilor strălucită artistic zidită nu era nici una asemenea ei în vremurile acelea. Nu se aseamăna măcar vreuna cu ea podoaba Europei și a întregii lumi a stăpânit mult și cu braț de fier chiar țara sfântă în timpul lui Isus, ea sa înbetat de sângele sfinților. Din toate continentele alergau spre cetatea cea mare și frumoasă ca și odinioară în Babilion. Roma prin care trece fluviul Tibru, Palatele regilor care se făleau cu măreția construcțiilor de cea mai mare artă cunoscută pe atunci. Ea supunea și ingenuchia toate împărățiile și națiunile cu o putere de fier.

Dar iată o a șaptea minune a trecutului minunea

„VEȘTI DE BUCURII“

La 25 Februarie a. c. Am avut o deosebită bucurie, având căsătoria fr. Marcu Ioan cu sora Tămaș Florica ambi din Timișoara, actul căsătorii s'a îndeplinit de cătră fr. Isbașca Alexandru Lucrătorul Bisericii, ajutat fiind de frații Crișan Vasile, Tunea Ioachim, Olariu Mihai, Fericean etc. Sa declamat din partea tineretului mai multe poezii și Soluri, însem să amintim că mai mulți tineri neau însoțit din partea fr. Bapțiști pintre care au fost și au cântat cu chitară și mandolină. Cuvântul d-lui s'a predicat la circa 150-200 persoană, ear corul din loc au cîntat condus de fr. Isbașca A.

Domnul să binecuvinteze tânăra păreche ca pe cei ca au participat la bucuriile de mai sus.

minunilor *una din cele șapte minuni ale timpurilor*, cu care nu se asemanau nici pe departe de celelalte istorisite până aici și acesta este: Giganticul și faimosul Templu din Ierusalim și cele mai frumoase și mărețe palate regale ale lui Solomon Uriașul palat cu nemăvăzutele podoabe regești cunoscute de vreo minte de oameni muritori „Tronul Alb“ al lui Solomon el regele „Păcii“ constructorul și ziditorul celui mai uriaș templu văzut vreodată de muritori. Asemenea acestui Templu și tron regesc cu oraș împărătesc, Ierusalimul „cetatea lui Dumnezeu“ pe pământ, Babilionul podoaba lumii, pălea pe lângă măreția și podoaba cetății lui Iehova de pe pământ deoarece însuși Dumnezeu ia făcut planul mai presus de ce putea o minte omenească să creeze. La inzeștrat pe Solomon cu multă pricepere cum n'a avut nimeni până la el și nici după el. El tipifică pe împăratul păcii pe Isus el va fi adevăratul rege.

Deacea ce a creat el prin acest rege Solomon pe pământ, a făcut ca să fie una din cele mai deosebite minuni ale lumii și deci a rămas cea mai însemnată dintre toate ce sa creat de oameni pe pământ. Dumnezeu să vedem să ne spună cum, a făcut Solomon aceste minunății care au rămas „mărturia tuturor veacurilor“ trecute și a celor viitoare.

Domnul zice lui Solomon: Înțelepciunea și priceperea îți sunt date. Îți voi da pe deasupra bogății averi și slavă cum na mai avut nimeni niciodată nici un împărat înaintea ta și cum nu va mai avea după tine. I cronici 1 V. 12, la versul 12 zice Solomon a făcut argintul și aurul la Ierusalim tot atât de obicinuite, ca și pietrele de pe stradă. Solomon când a început construirea mărețului Templu și a palatelor lui, al pus oameni de corvoadă în număr de 30.000 ia trimis în nunții Liban cu schimbul. O lună erau în Liban și o lună acasă. Adonia era mai mare peste ei.

Solomon a mai pus 70.000 oameni care purtau poverile cărau iar 80.000 care numai tăiau pietrele în munți și le ciopleau și le făuiau pe loc. 3300 de căpetenii peste lucrări să privegheze lucrările. Împăratul a poruncit să se scoată pietre mari și mărete cioplite pentru casa Domnului I Regi 5 V 13-19 în capitolul 6 V 7 spune: când sa zidit casa sau întrebuințat pietre cioplite gata înainte de a fi aduse acolo așa că nici ciocan nici secure nici o unealtă de fier nu sau auzit în casă în timpurile zidirii.

Ceace închipuia pe marele Împărat Isus care își zidește templul său spiritual dar pietrele vii trebuie făcute aici pe pământul stâncos, al păcatelor, ca apoi la zidire nu se mai dă timp pentru a te ciopli. Acuma este acest timp de lucrare și de cioplire cât suntem în viață căci după aceea nu se admite nici o ciocănitură nici cioplitură. „Tronul Alb“. Solomon a făcut un mare scaun de domnie un tron de neînchi-

puit din fildes (dinte de elefant și os de elefant) din os de acesta era construit acest tron. Osul de elefant este mare și alb ca zăpada. Cele mai scumpe lucruri și obiecte de artă s'au făcut și se fac din acest os scump. Tronul era alb ca din zăpadă construit era împodobit încrustat cu aur curat din ofir.

Scaunul acesta de domnie avea 7 trepte șase erau treptele și a șaptea cea mai de sus era platforma pe care deja era așezat scaunul de domnie. Această a șaptea treaptă platforma care era prinsă și se ține de tron, era din aur curat turnată.

De fiecare parte a scaunului erau răzămători lângă ele de tot, erau doi lei din aur turnat unul deoparte și altul de alta la răzămători erau ca cei vii o asemănare uimitoare numai că erau din aur. Pe cele șase trepte deoparte și de alta erau 12 lei șase deoparte și șase de alta turnați din aur curat. Așa ceva nu s'a făcut pentru nici o împărăție de când este omenirea II Cron. v 17-19. Pentru cârmuirea și îngrijirea regatului lui Israel a pus 12 îngrijitori cu cele mai grele însărcinări și răspunderi în împărăție I. Regi 4 v 7.

Și în timp de șapte ani Solomon a zidit casa Domnului și tronul său de domnie care tot tronul Domnului de domnie este II cron. 9 v 6-9.

Ah scumpii mei frați cât de pline de mister și de taine sunt aceste lucrări executate numai după un plan bine chibzuit de Dumnezeu și pus în inima acestui împărat. Domnul vrea de atunci să arate și să vorbească omenirii și să arate în mic că mersul lumii, dă în relief tainica lucrare a lui Dumnezeu de a clădi un templu și un tron de domnie.

Măreția și slava lui Solomon a cărui faimă umplea pământul i-a făcut pe regi să vină la el să-l vadă. Mărețele lui lucrări pe care le admira întreg universul au făcut să strălucească domnia lui. Măndrele palate cu imensele grădini cu arbori suspendate pe stâlpi de piatră iazuri minunate zidite uriașe care îi udau tot felul de grădini și pomi mirositori. Impărăteasa din Șeba descrie slava lui Solomon față de care ea o regină renumită a rămas uluită în fața tuturor celor ce vedea și auzea.

În toate acestea el Solomon îl conturiza pe marele rege și Domn „Isus” asemănându-se întocmai cu toate.

Acum să vedem coincidența între Solomon și Isus.

După cum documentează cuvântul lui Dumnezeu putem observa ceva uimitor și anume ce: După cum Solomon își alege 12 oameni din cei mai destoinici să aibe conducerea și grija imperiului, a căror putere o simboliza prin cei 12 lei, de aur de la tronul lui. Leul regele animalelor cel mai puternic animal pe el la pus Dumnezeu să simbolizeze puterea regatului lui Israel compus din 12 seminții. În toată istoria acestui popor născut din cei 12 fii ai lui Iacov (Israel) îl vedem în tot locul și în toate veacurile, tot așa compus adecă

din 12 seminții. Deci pe Israel la numit Dumnezeu, ca un leu, adică puterea de leu în cazul da față 12 lei (seminții) pe care se baza guvernarea tronului lui Solomon. Dar Domnul Isus care a venit să readucă o nouă și mai puternică împărăție care tot pe cele 12 seminții este bazată prin faptul, că el a venit la ai săi dar ei deodată nu l-au primit. Dar care l-au primit dintre ei, și alții lea dat drept să se numească copii ai lui Dumnezeu Ioan. 1 V 11,12.

Iar când Isus a ales pe cei 12 ucenici ai săi israeliți, după altele lea zis: Adevărat vă spun că atunci când va sta fiul omului pe scaunul său de domnie, al mării sale, veți sta și voi la înnoirea tuturor lucrurilor, pe 12 scaune de domnie și veți judeca pe cele 12 seminții ale lui Israel. Deci iată acum leii cei 12 care simbolizează pe reprezentanții celor 12 seminții ale lui Israel. Deacea Isus lea zis: mergeți prin cetăți și propovăduiți evanghelia dar nu la neamuri ci să mergeți mai de grabă la cele 12 seminții ale lui Israel. Ei leau vestit celor 12 seminții și mulți sau întors la Isus cetăți întregi, ca Samaria etc. etc. Deci ei în timpul domniei lui Isus, în mia de ani vor sta și ei pe 12 tronuri alături de Isus și vor governa așa ca cei 12 înțelepți ai lui Solomon.

Cât despre cei doi lei de la răzămătorile mâinilor tronului aceștia reprezintă o minunată înfățișare, mai supermă și anume: După ce va trece cei 1000 de ani satana va fi deslegat și va apăta lumea la război contra poporului. Sfânt, Un foc îi va nimici pe toți, Apoi urmează judecata la care va apare un scaun mare și alb Apoc. 20 V 11,12 cel înbătrânit de zile Dumnezeu tatăl Domnului nostru Isus Cristos va sta el pe scaunul de domnie. Isus la dreapta lui și Duhul Sfânt la stânga leii cei puternici pe care se sprijină și se rezimă, cei vechi de zile, Dumnezeuul veacurilor și al vecinicilor.

Dar până nu ajungem cu subiectul nostru până la acest tron, mai rămâne de deslegat enigma, celor șapte trepte. Ce anume reprezintă ele. După cum cei doi lei de aur reprezentau pe Isus Leul din seminția lui David Apoc. 5 V 5 și pe Duhul. S. iar cei doisprezece lei pe cei 12 apostoli ai săi care la rândul lor repre-

Cei ce vor ajuta revista, în afară de costul abonamentului, dați un frumos prilej ca revista să se poată înmâna și acelor care nu au posibilitate să o aboneze.

Iar cei ce ne trimit unele adrese, în afară de adresa s'a, facă bine să specifică dacă în contul său dorește să trimită-m Revista și altora; în felul acesta vom putea ține evidență situația administrativă.

zintă împărăția lui Dumnezeu a mileniului compusă din 12 seimînții cu mireasa miclului tot la fel se deschide *un nou drum descoperirea veacurilor* în care se ascunde ca aurul în mină, în adânc ne apare în față o galerie, o coloană și un lung coridor printre cei 12 lei de aur. Spre tronul alb. Dar până la tronul alb iatăne că trebuie să apucăm pe galeria și tunelul acesta în tunecos al veacurilor și al vremurilor dar care are numai șapte trepte. La treapta cea din urmă a șasea când suntem aproape să punem piciorul pe a șaptea atunci se face ziua din întunerecul lumii din haosul infernal al omenirii care zace în întunec și în umbra morții se face lumină la „Tronul Alb” abia când ai ajuns la ultima treaptă.

Este de remarcat faptul, că în tot decursul vremurilor și cu mult înainte Domul având în vedere planul lui cel mare, a vorbit în chip profetic și simbolic când a vorbit despre ceva.

Acum noi putem prin minunata sa descoperire să ne punem în fața celor mai grele probleme de deslegat, să tragem piatra vremurilor la o parte, și să vedem comori de nădejdie, și fericiri care au fost închise în mormânt până acum de mulți secolii.

Să ne întrebăm de ce deatâtea ori este vorbit în sfânta scriptură Biblia, și atât de alegoric atât de misterios despre cuvintele „trei” „șapte” și „doisprezece” cu ajutorul Domului voi da pe scurt câteva lămuriri precise și egzacte care au demnitatea de a fi ascunse acest aur în chivotul inimii noastre ca să le păstrăm ca pe aur.

Săptămâna Profetică a lumii care sunt adevăratele șapte zile ale creațiunii ?

Se trecem acum la creațiune

În cartea Genezei c 1 găsim că Dumnezeu la început a făcut cerul și pământul. Pământul era pustiu și gol acoperit de ape și Duhul Sfânt se plimba pe suprafața sa.

Dumnezeu a început lucrarea lumii, prin a poruncii adecă, a zis și ce a zis sa făcut imediat, astfel în fiecare zi a zis să se facă cutare, cutare și la po-

runca lui au luat ființă. În ziua a patra a zis să fie niște luminatori pe ceruri adecă soarele și luna și stelele. A poruncit să fie și a fost, deodată un soare care îl avem și azi, și așa mai departe, în fiecare zi a creat câte ceva până ce în ziua a șasea a făcut pe om, dar cu mâna sa nu prin ordin a făcut și o femeie soția omului Adam. Pe ea a făcut-o tot cu mâna adorandul pe om luând-o din coasta lui.

Când a fost gata și această operă mare a marelui sculptor, Dumnezeu sa terminat lucrul era ziua șasea sa terminat, a urmat ziua șaptea. Dumnezeu a zis că s'a odihnit în ziua aceasta de toate lucrările ce lea făcut.

Acum ne întrebăm noi Dumnezeu este om ? este el din carne și sânge ? obositoare care se obsește lucrând ceva ? Am putea fi noi atât de mici în concepția minții noastre să socotim pe Dumnezeu un om, ca noi muritorii ? el care a dat viața. S'ar fi putut el obosii numai prin faptul că a zis să fie cutare și sau făcut din nimic ? el cel nevăzut care este spirit, și nu materie ca noi. Nu ne indoim nici o clipă de-aceasta el este spirit și deci nicidecum nu avea nevoie de odihnă. Aceasta nu era propriu zis o odihnă ci el a vrut, să arate altceva. El ar fi putut într-o zi, să facă se creeze tot ce a creat în șase zile. Dar el a vrut să deslege o taină, un mister să arate prin aceasta că omenirea sau că durata omenirii va fi pe această planetă numai de șapte zile, și că el în aceste șapte zile va lucra va crea lumea cea noauă spirituală și sfântă.

Și anume cum se explică faptul acesta că el paralel, cu lumea, va crea din această lume plină de întunec al păcatului o lume cu totul noauă. Vom vedea ce plan are el cu omenirea. Noi Găsim în Epistola lui Petru a doua cap. 3 v 8 căci pentru Domnul o mie de ani sunt ca o zi, și o zi ca o mie de ani Ps 90 v 4.

Deci acest principiu la avut Dumnezeu în vedere și la aplicat semnificândul și proiectândul de pe atunci că în așa fel aseamănă el săptămâna de lucrare de exemplu vedem o altă explicație clară la EVREI când zice „Am jurat în mânia mea că nu vor intra în odihna mea” *măcar că lucrările lui de la cseafune fuseseră isprăvite încă, de la întemeerea lumii.*

DELA REDACȚIE

Rugăm pe toți Abonații revistei „Lumina evangheliei” Casă fim siguri de fie care abonat, prin a. c. p. ne anunța-ți cu cite abonamente să vă servim, și adresele fie căruie nile trimite-ți cât mai cite-ți.

(Va urma)

Citiți și răspândiți
Lumina Evangheliei